

Het allerbeste cadeau

Gayle Kinney-Cornelius
(Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal)

Dit verhaal heeft zich in de Verenigde Staten afgespeeld.

Josiah had er zin in. Vandaag was papa jarig! Mama hing kleurrijke linten in de keuken. Ze maakte ook een speciale verjaardagstaart.

'We moeten hem cadeautjes geven', zei Josiah.

'Ja!' zei zijn zusje, Madeline. 'Maar wat?'

'Ik heb een idee.' Josiah ging naar het schuurtje. Hij pakte een paar plankjes en plakte ze aan elkaar om een klein bankje te maken.

'Ik heb voor papa wat bloemen uit zijn tuin geplukt!' Madeline toonde de bloemen. 'Denk je dat hij ze mooi zal vinden?'

Josiah knikte. 'Ik kan niet wachten tot hij zijn cadeautjes ziet!'

Die middag zongen Josiah en Madeline 'Lang zal hij leven' en aten ze taart met papa.

'Tijd voor de cadeautjes!' zei Josiah. Hij gaf papa zijn cadeautje.

Papa opende het. 'Wauw! Mooi werk. Bedankt!' Papa gaf Josiah een knuffel.

Toen gaf Madeline papa de bloemen.

'Heel erg bedankt!' Papa glimlachte. 'Wat zijn ze mooi!'

Het was al gauw tijd om op te ruimen. 'Josiah, help je even om de tafel af te ruimen?' vroeg mama.

'Oké', zei Josiah. Hij grijnsde en droeg de bordjes naar de gootsteen.

'Ik kan ook helpen', zei Madeline.

Papa glimlachte breeduit. 'Ik ben erg gelukkig wanneer jullie meehelpen en lief voor elkaar zijn. En het maakt Jezus ook blij. Dat is het allerbeste cadeau!'

Later waren Josiah en Madeline met hun speelgoed aan het spelen. Josiah maakte een hoge toren van blokken. Die was bijna net zo hoog als hijzelf! Maar toen stootte Madeline de toren om.

'Hé!' zei Josiah. 'Je hebt mijn toren kapotgemaakt!' Hij pakte Madelines speelgoed af. 'Dat is van mij!' riep Madeline.

Papa kwam kijken. Hij fronste. Hij herinnerde hen eraan om hun speelgoed met elkaar te delen.

Toen papa weer weg was, vroeg Josiah: 'Heb je papa's gezicht gezien? Hij zag er verdrietig uit.'

'Waarom was hij verdrietig?' vroeg Madeline. 'Hij zei dat het allerbeste cadeau was

dat wij lief waren', zei Josiah. 'Maar dat waren we vergeten.'

'O.' Madeline liet haar hoofd zakken. 'Het spijt me dat ik je toren heb omgestoten.'

'Het is al goed', zei Josiah. 'Het spijt me dat ik boos was. Laten we de rest van de dag lief zijn.'

'En als we het vergeten?' vroeg Madeline.

'Dan moeten we sorry zeggen en opnieuw proberen om lief te zijn', zei Josiah.

Josiah en Madeline ruimden de blokken op. Toen gingen ze iets anders spelen. Toen papa langsliep, glimlachte hij.

'Ik denk dat het gelukt is!' fluisterde Madeline. 'We hebben papa een geweldig cadeau gegeven!'

Josiah glimlachte. 'Ja, dat klopt. En het is ook een cadeau voor Jezus!' ●

Hoe voelde papa zich toen Josiah lief was voor Madeline?